

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mráčky ve věci žalobce: **R. P.**, zastoupeného advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL. M., Rumunská 1720/12, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2024, čj. MD-38732/2021-150/18, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2025, čj. 20 A 22/2024-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (*stěžovatel*) byl rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy uznán vinným z přestupku podle § 83a odst. 5 písm. e) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, kterého se dopustil tím, že porušil § 38b odst. 4 písm. a) téhož zákona. Zmíněné ustanovení ukládá prodejci silničních vozidel povinnost užívat tabulky s přidělenými zvláštními registračními značkami pouze za účelem manipulačního provozu. Tuto povinnost však stěžovatel porušil, jelikož tabulkou osadil vozidlo, pro které nebyla přidělena (návěs speciálního odtahového nákladního automobilu). Odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítlo Ministerstvo dopravy (*žalovaný*) v záhlaví označeným rozhodnutím. Následnou žalobu stěžovatele zamítl nyní napadeným rozsudkem Městský soud v Praze.

[2] **Stěžovatel** v kasační stížnosti vytýká městskému soudu, že nesprávně posoudil otázku naplnění skutkové podstaty přestupku. Vozidlo totiž nebylo stěžovatelem provozováno, ale pouze přepravováno jako náklad. Upozorňuje též, že o jízdě nevěděl, a proto nemohla být naplněna subjektivní stránka přestupku. Napadený rozsudek je prý rovněž nepřezkoumatelný, jelikož městský soud v otázce subjektivní stránky a naplnění skutkové podstaty pouze přejímá závěry žalovaného, aniž by vlastními argumenty reagoval na žalobní body.

[3] **Žalovaný** ve vyjádření konstatoval, že se ztotožňuje s napadeným rozsudkem.

[4] NSS úvodem připomíná, že je nepřipustná taková kasační stížnost, která vůbec nepolemizuje s napadeným rozsudkem a jeho důvody (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Zdejší soud již v minulosti pro uvedené nedostatky kasační stížnosti opakovaně odmítl a vysvětlil, proč není v takových případech třeba vyzývat účastníka k tomu, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe (např. usnesení ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11-12, ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, či ze dne 30. 7. 2024, čj. 4 Azs 360/2023-29, body 10-15).

[5] Popsanou vadou trpí rovněž převážná část obsahu kasační stížnosti v této věci. Stěžovatel totiž argumentaci zjevně překopíroval ze správní žaloby a doplnil ji pouze o obecná nicneříkající tvrzení o nepodloženém a neobjektivním odůvodnění napadeného rozsudku. V částech týkajících se subjektivní stránky přestupku přitom zcela pomíjí, že městský soud s odkazem na judikaturu NSS upozornil na objektivní povahu odpovědnosti podnikající fyzické osoby (body 39 a 40). Obdobným způsobem stěžovatel přešel též vysvětlení rozdílu mezi přepravou vozidla jako nákladu a jeho tažením či závěr o irelevanci otázky provozování vozidla pro naplnění či nenaplnění skutkové podstaty přestupku (body 34 až 38). Ignoruje-li stěžovatel takřka celé odůvodnění napadeného rozsudku a pouze opakuje své přesvědčení o námitkách, s nimiž se však městský soud již dostatečně vypořádal, nelze takový způsob argumentace považovat za řádně uplatněné kasační důvody.

[6] Lze tak učinit dílčí závěr, že kasační stížnost je přípustná pouze v části, v níž stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Jen u tvrzené nepřezkoumatelnosti totiž stěžovatel skutečně reagoval na napadený rozsudek a přišel s novými argumenty.

[7] V řízení před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a proto se NSS musí podle § 104a odst. 1 s. ř. s. zabývat rovněž tím, zda kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne soud kasační stížnost jako nepřijatelnou. V souladu s ustálenou judikaturou se o přijatelnou kasační stížnost může jednat:

- 1) dotýká-li se kasační stížnost právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně judikaturou zdejšího soudu řešeny;
- 2) jedná-li se o právní otázky řešené judikaturou rozdílně;
- 3) existuje-li důvodná potřeba učinit judikaturní odklon; anebo
- 4) bylo-li v rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] K otázce přijatelnosti je přitom stěžovatel povinen poskytnout ve vlastním zájmu přesvědčivou argumentaci, jelikož není úkolem NSS si tyto důvody domýšlet namísto něj. Uvedenému požadavku však stěžovatel ani jeho zástupce nedostáli. NSS tedy v režimu nepřijatelnosti posuzoval pouze to, zda nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku nepředstavuje zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovatel vytýká nepřezkoumatelnost částem odůvodnění rozsudku, v nichž se městský soud věnoval subjektivní stránce a vlivu přepravy či tažení vozidla na naplnění skutkové podstaty daného přestupku. Z napadeného rozsudku je však patrné, že se soud uvedenými otázkami zabýval pečlivě. Podrobně vyložil veškeré úvahy, na jejichž základě dospěl k závěru o nedůvodnosti námitky neprovozování vozidla stěžovatelem, přičemž

pokračování

konstatoval, že vozidlo bylo vlečeno, nikoliv přepravováno jako náklad (body 34 až 38). K subjektivní stránce uvedl, že úmysl přestupce je irelevantní u přestupků spáchaných podnikající fyzickou osobou, kterou byl v posuzovaném případě právě stěžovatel (body 39 a 40). Veškerou argumentaci podpořil městský soud citacemi relevantní judikatury NSS a komentářové literatury.

[10] Tvrzení stěžovatele o pouhém převzetí názorů žalovaného bez řádného vypořádání žalobních bodů je proto zjevně nepravdivé. V posuzované věci totiž městský soud nejen podpořil závěry napadeného rozhodnutí, ale též korigoval některé části jeho odůvodnění. Převzetí závěrů správního orgánu a jejich doplnění o vlastní úvahy navíc NSS již v minulosti aproboval (srov. např. rozsudek ze dne 25. 10. 2016, čj. 7 As 175/2016-32, body 25 až 28). Městský soud tedy plně dostal veškerým požadavkům na přezkoumatelné odůvodnění rozsudku. Kasační stížnost proto není přijatelná ani pro zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[11] Na závěr NSS upřesňuje, že i kdyby stěžovatel argumentoval k námitkám nenaplnění subjektivní stránky přestupku a provozování automobilu přípustným způsobem, byla by i takto koncipovaná kasační stížnost přijatelná jen stěží. První z námitek totiž již byla v judikatuře jednotně vyřešena, na což v napadeném rozsudku upozornil též městský soud (bod 40). Ke druhé z námitek je třeba připomenout, že úkolem NSS je sjednocovat judikaturu ve sporných právních otázkách, a proto nemůže být přijatelná taková kasační stížnost, která požaduje rozhodnutí otázky zcela nesporné. Nepřipouští-li totiž zákonná úprava pochybnosti a městský soud ji v napadeném rozsudku správně aplikoval, nemůže založit přijatelnost stížnosti pouze okolnost, že se NSS doposud nevyjádřil k aplikovanému zákonnému ustanovení. Bylo by totiž zjevně nelogické, měla-li by být přijatelná každá kasační stížnost, která se týká zcela jednoznačné právní úpravy. Podstata institutu přijatelnosti totiž spočívá v potřebě vyjasnit nejednoznačnou právní úpravu a případně sjednotit nejednotnou judikaturu, nikoliv v pouhé reprodukci jednoznačného znění právních norem.

[12] Protože NSS dospěl k závěru, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítl ji pro nepřijatelnost.

[13] Stěžovatel neměl ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu